

El món des de la perspectiva de la fe, en veritat no s'enfonsa. El que sí "s'enfonsa" és un sistema (en crisi), un *statu quo* que va contra els drets fonamentals de les persones, un model que diu que primer és el benefici econòmic i no deixa espai per a la realització de la persona, una manera de viure que no està d'acord amb la Voluntat de Déu, el món que refusa Déu (Cfr. Dt 30, 15-17). A L'Església, "aquells que **vivim en Crist**", malgrat la pròpia vulnerabilitat se'ns ha confiat la tasca de treballar per reconciliar el món amb Déu (2Co 5,17-21), fer del món un espai de relació amb Déu. Per a aquesta tasca, Ell no ens fallarà mai. Per què doncs hem de tenir por? Confrontar què diu la Paraula en els següents textos: El Diluvi (Gn 6-9), el Pas del Mar Roig (Èxode 13, 17-14, 31), **la tempesta calmada (Mc 4, 35-41)**

En aquest context és molt bo recordar les paraules pronunciades pel Sant Pare Benet XVI en la darrera audiència: l'Església és viva i no pertany a cap persona, pertany a Déu. "La barca de l'Església no és meva, no és nostra, és seva (de Déu) i no la deixarà naufragar":

"... Puc dir que el Senyor realment m'ha guiat, ha estat a prop meu, he pogut percebre quotidianament la seva presència. Ha estat un tram del camí de l'Església, que ha tingut moments d'alegria i de llum, però també moments difícils, m'he sentit com Sant Pere amb els apòstols a la barca al llac de Galilea: el Senyor ens ha donat molts dies de sol i de brisa suau, dies en què la pesca ha estat abundant, hi ha hagut també moments en què les aigües s'agitaven i el vent era contrari, com en tota la història de l'Església, i el Senyor semblava dormir. Però sempre vaig saber que en aquesta barca hi havia el Senyor i sempre he sabut que la barca de l'Església no és meva, no és nostra, sinó que és seva. I el Senyor no deixa que s'enfonsi, és Ell qui la condueix, certament també a través dels homes que ha triat, doncs així ho ha volgut. Aquesta ha estat i és una certesa que res pot entelar. I per això avui el meu cor és ple de gratitud a Déu, perquè mai ha deixat que falti a tota l'Església i tampoc a mi el seu consol, la seva llum, el seu amor."

EL MÓN S'ENFONSA?

"Que sempre experimenteu l'alegria que ve de posar a Crist en el centre de les vostres vides." (Benet XVI)

El Sant Pare segueix dient: "En aquest moment, tinc una gran confiança, perquè sé, sabem tots, que la Paraula de veritat de l'Evangeli és la força de l'Església, és la seva vida. L'Evangeli purifica i renova, dóna fruit, en qualsevol lloc on la comunitat dels creients l'escolta i acull la gràcia de Déu en la veritat i en la caritat. Aquesta és la meva confiança, aquesta és la meva alegria"

"Estem en l'**Any de la fe**, que he proclamat per enfortir precisament la nostra fe en Déu en un context que sembla rebaixar cada vegada més a un segon pla. Desitjaria convidar-vos a tots a renovar la ferma confiança en el Senyor, a confiar com nens en els braços de Déu, segurs que aquests braços ens sostenen sempre i són els que ens permeten caminar cada dia, també en la dificultat. M'agradaria que cadascú es sentís estimat per aquest Déu que ha donat el seu Fill per nosaltres i que ens ha mostrat el seu amor sense límits. Voldria que cada un de vosaltres sentís l'alegria de ser cristià...Sí, alegrem-

nos pel do de la fe, és el bé més preciós, que ningú ens pot arrabassar. Per això donem gràcies al Senyor cada dia, amb l'oració i amb una vida cristiana coherent. Déu ens estima, però espera que també nosaltres l'estimem.

Estimats amics, Déu guia la seva Església, la sosté sempre, també i sobretot en els moments difícils. No perdem mai aquesta visió de fe, que és l'única visió veritable del camí de l'Església i del món. Que en el nostre cor, en el cor de cada un de vosaltres, estigui sempre la joiosa certesa que el Senyor és al nostre costat, no ens abandona, és a prop nostre i ens cobreix amb el seu amor."

Preguntes per dialogar i reflexionar:

Tens una percepció optimista o pessimista de la realitat? Quines dificultats vius personalment? Quins testimonis coneixes que aportin alguna cosa bona, positiva en la construcció d'un món més just i solidari ?

En els moments de dificultat, tens por, com els apòstols a la barca al llac de Galilea? Tens la confiança que estàs en les mans del Senyor Jesús Ressuscitat, que és al teu costat i que el seu Amor no t'abandona mai, passi el que passi? Pots experimentar, sobretot en els moments difícils, l'alegria que ve de Crist?

Pregues al Senyor què et guii, et faci créixer, sembri la seva Paraula en el teu cor, alimenti la teva fe, tinguis coneixement de la seva Voluntat, per què puguis comportar-te dignament davant d' Ell, puguis ser testimoni del seu Amor i puguis donar fruits en forma d'obres bones?

Pregària: Salm 18, 17: "Des de dalt allargà la mà i m'agafà i em tragué fora de l'aiguat"; **Salm 23:** "El Senyor és el meu pastor, no em manca res..."; **Salm 33, 20-22**

Font: [Benet XVI. Audiència General del 27 de febrer de 2013](#)